

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theses Theologicae De Homicidio

Huygens, Gommarus

Lovanii, [1684?]

Conclusio Prima. Non nisi Autoritate divinitus concessa hominem
occidere licet.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10951915-6

CONCLUSIO PRIM A.

Non nisi Authoritate divinitus concessa hominem occidere licet.

Sanguinem animarum vestrarum, inquit Deus ad Noë & ad filios ejus, requiram de manu cunctarum bestiarum; & de manu hominis, & de manu viri, & fratris ejus requiram animam hominis. Quicumque effuderit humanum sanguinem, fundetur sanguis illius: ad imaginem quippè Dei factus est homo. Gen. 9. Consonat lex in Monte Sinai promulgata, dum ait: *Non occides*: Deus enim jus vitæ & necis ita sibi soli reservavit, ut hominem ab homine occidi noluerit, nisi secundum exceptiones ipsius Dei autoritate factas, quales sunt duæ tantum; una dum per legem generalem potestas occidendi data est; puta Principi, aut Reipublicæ autoritate Dei habenti jus gladii: *Dei enim Minister est: vindex in iram ei, qui malum agit.* Rom. 13. Altera exceptio est, dum Deus speciali jussione certæ alicui personæ præcipit hunc illumve hominem occidere. In utraque exceptione advigilandum, ne quis hominem occidat sine malo, aut ordine perverso, id est, contrà amoris ordinem. Insuper in prima exceptione specialiter cavendum ne quis jus gladii perperam extendat ad casus, ad quos Deus ipse illud non extendit: nam aliàs non Dei, sed sua auctoritate hominem occidit, adeoque impingit in illud Divinæ Legis præceptum, *non occides*.

Quæ hic de præcepto, *non occides*, & binis exceptionibus dicimus, prorsus conformia sunt Sancto Augustino qui libro primo de civitate Dei cap. 21. loquitur in hunc modum: "quasdam enim exceptiones eadem ipsa Divina fecit auctoritas, ut liceat hominem occidi; sed his exceptis, quos Deus occidi jubet, sive data lege, sive ad personam pro tempore expressa jussione. (Non autem ipse occidit, qui ministerium debet jubenti: sicut adminiculum gladius est urenti. Et idè nequaquam contrà hoc præceptum fecerunt, quod dictum est, *non occides*, qui Deo authore bella gesserunt, aut personam gerentes publicæ potestatis secundum ejus leges, hoc est, justissimæ rationis imperium, sceleratos morte punierunt. Et Abraham non solùm non est culpatus crudelitatis crimine, verùm etiam laudatus est nomine pietatis, quod voluit Filium nequaquam sceleratè, sed obedienter occidere. Et meritò quæritur, utrum pro jussu Dei sit habendum, quod Jephthæ filiam quæ Patri occurrit, occidit, cum se immolaturum Deo id vovisset, quod ei redeunti de prælio victori primitus occurrisset. Nec Samson aliter excusatur, quod seipsum cum hostibus ruinâ domus oppressit: nisi quia spiritus latenter id jussisset, qui per illum miracula faciebat.) His igitur exceptis, quos vel lex justa generaliter, vel ipse fons justitiæ Deus specialiter occidi jubet, quisquis hominem vel seipsum, vel quemlibet occiderit, homicidii crimine innectitur.

CONCLUSIO SECUNDA.

Ex anteriori Conclusionè consecrarium est, quod Propositio 30, 31, 32, & 33 inter condemnatas ab Innocentio XI. tradant falsam doctrinam de homicidio.

Trigesima Propositio sic habet: *Fas est viro honorato occidere invasorem qui nititur calumniam inferre, si aliter hæc ignominia vitari nequit: Idem quoque dicendum, si quis impingat alapam, vel fustem percutiat, & post impactam alapam vel fustem fugiat.* Trigesima prima est hæc: *Regulariter occidere possum furem pro conservatione unius aurei.* Trigesima secunda ita sonat: *Non solum licitum est defendere defensione occisiva qua actu possidemus; sed etiam ad quæ jus inchoatum habemus, & quæ nos possessuros speramus.* Trigesima tertia dicit: *Lici-*